

Bosanski jezik

Na temelju stava 3. član 40. Statuta Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine, Upravni odbor Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine, na sjednici održanoj 17.06.2003. godine, donio je

PRAVILNIK O ORGANIZACIJI I RADU ARBITRAŽNOG SUDA

I OPĆE ODREDBE

Član 1.

Arbitražni sud pri Vanjskotrgovinskoj komori Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Arbitraža) je samostalan sud za arbitražno rješavanje sporova.

Sjedište Arbitraže je u Sarajevu.

Arbitraža je nadležna za rješavanje sporova koji ispunjavaju slijedeće uvjete:

2. da se radi o trgovačkom sporu u kojem stranke mogu slobodno disponirati predmetom spora,
3. da za tu vrstu spora nije predviđena isključiva nadležnost redovnog suda,
4. da su se stranke sporazumjele o nadležnosti Arbitraže.

U sporovima navedenim u stavu 1. ovog člana Arbitraža može, na zahtjev jedne ili obje stranke, da posreduje radi mirenja.

Član 2.

Ovaj pravilnik primjenjuje se na sporove između stranaka koje imaju sjedište, odnosno boravište na teritoriji Bosne i Hercegovine kao i na one sporove u kojima najmanje jedna stranka ima sjedište, odnosno prebivalište na teritoriji druge države.

Odredbe ovog pravilnika primjenjuju se na postupak vanjskotrgovinske arbitraže kao i na postupak unutrašnje arbitraže. Ukoliko postoje razlike u postupku, zavisno da li se radi o vanjskotrgovinskoj ili unutrašnjoj arbitraži, to je pojedinim članovima ovog pravilnika posebno naglašeno.

II ORGANIZACIJA

Član 3.

Arbitraža, kao samostalan sud ima predsjednika, zamjenika predsjednika, arbitražna vijeća i arbitare pojedince.

Predsjednik i zamjenik predsjednika Arbitraže ne mogu, za vrijeme svog mandata, biti birani za arbitre.

Predsjednika, zamjenika predsjednika i arbitre bira nadležni organ Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine na period od četiri godine s tim da mogu biti, po isteku mandata, ponovo birani.

Član 4.

Stručno-administrativne poslove za potrebe Arbitraže obavlja sekretar Arbitraže kojeg imenuje nadležni organ Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine.

Opći nadzor nad administrativnim i materijalnim poslovanjem Arbitraže vrši Vanjskotrgovinska komora Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Komora BiH) i obezbjeđuje materijalna sredstva za početak rada i vršenje njene funkcije.

III JEZIK ARBITRAŽE

Član 5.

Ako se stranke nisu drukčije sporazumjele, arbitražno vijeće, odnosno arbitar pojedinac će odmah nakon svog imenovanja odrediti jezik ili jezike na kojima će se voditi postupak. Ova odluka se odnosi na sve podneske u postupku, a ako se održava usmena rasprava, takođe i na jezik ili jezike na kojima će se voditi rasprava.

Do utvrđivanja jezika postupka svi podnesci mogu se podnijeti na jednom od jezika Bosne i Hercegovine, jeziku glavnog ugovora ili jeziku ugovora o arbitraži.

Ako se članovi arbitražnog vijeća ne mogu sporazumjeti o jeziku arbitraže, arbitraža se vodi na jednom od jezika Bosne i Hercegovine, po slobodnoj odluci stranke.

IV MIRENJE

Član 6.

U slučajevima iz člana 1. stav 3. ovog pravilnika, bez obzira da li je ugovorena nadležnost Arbitraže, stranke se mogu obratiti Arbitraži za posredovanje radi mirenja, prema odredbama ovog pravilnika.

Postupak za mirenje je neovisan od arbitražnog postupka. Ako postupak za mirenje ne uspije, ništa od onoga što je u toku postupka za mirenje učinjeno ili izjavljeno usmeno ili pismeno, ne obavezuje stranke.

Pristanak na postupak za mirenje ne znači i pristanak na nadležnost Arbitraže, u slučaju neuspjeha za mirenje.

Član 7.

Prijedlog za pokretanje postupka mirenja podnosi se pismeno Arbitraži, a može ga podnijeti samo jedna stranka ili obje zajedno.

Ako je prijedlog za pokretanje postupka mirenja podnijela samo jedna stranka, Arbitraža će od druge strane tražiti da se u roku od 30 dana izjasni o tom zahtjevu. Ako se suprotna strana protivi postupku mirenja ili se u predviđenom roku ne izjasni, smatrat će da postupak mirenja nije uspio.

Član 8.

Ako je druga stranka prihvatila prijedlog za pokretanje postupka za mirenje, kao i kad su prijedlog podnijele obje stranke, predsjednik Arbitraže odredit će prikladnu osobu za posrednika.

Stranke se mogu suglasiti da postupak za mirenje izvrši sam predsjednik Arbitraže ili arbitar sa liste arbitara kojeg odredi predsjednik Arbitraže.

Član 9.

Posrednik ispituje navode i prijedloge stranaka, a po potrebi prikuplja određena obavještenja i saslušava stranke. Nakon što je u dovoljnoj mjeri ispitao slučaj, posrednik dostavlja pismeni prijedlog poravnanja strankama.

Član 10.

Ako stranke prihvate poravnanje, njegov sadržaj se unosi u zapisnik koji potpisuju stranke i posrednik. Ovaj zapisnik nema snagu pravnosnažne odluke Arbitraže i smatra se poravnanjem postignutim van Arbitraže.

Ako stranke zatraže i ako dostave valjan sporazum o arbitraži, predsjednik suda će imenovati arbitra, koji će, na zahtjev stranaka, donijeti presudu na osnovu poravnanja.

V NADLEŽNOST ARBITRAŽE

Član 11.

Arbitraža je nadležna za sporove iz člana 1. stav 3. ovog pravilnika ako njegovu nadležnost stranke utvrde ugovorom, odnosno pismenim sporazumom. Ugovor o nadležnosti Arbitraže se može zaključiti kako u pogledu određenog spora tako i u pogledu budućih sporova koji mogu nastati iz određenog pravnog odnosa.

Smatra se da su stranke ugovorile nadležnost Arbitraže i ako je ugovor o tome zaključen putem razmjene pisama, telegrama ili putem faksa.

Arbitražni ugovor je punovažno zaključen i kada je odredba o njegovoj nadležnosti sadržana u općim uvjetima koji su sastavni dio pravnog posla.

Stranke, prihvatanjem nadležnosti Arbitraže prihvataju i odredbe ovog pravilnika.

Član 12.

Ako tužena strana ospori postojanje arbitražnog ugovora, odnosno arbitražne klauzule, ili ne odgovori na tužbu, formira se komisija u sastavu: predsjednik, zamjenik predsjednika Arbitraže i arbitar kojeg odredi predsjednik Arbitraže, koja utvrđuje da li je u ispravama koje tužilac podnosi, sadržan ugovor o nadležnosti Arbitraže.

Ako komisija iz predhodnog stava utvrdi da je u ispravama koje tužilac podnosi, sadržan sporazum o nadležnosti

arbitraže, postupak će se nastaviti i ako druga stranka odbije da učestvuje u njemu. Odlukom komisije iz stava 1. ovog člana ne prejudicira se konačna odluka o postojanju i punovažnosti arbitražnog ugovora.

Član 13.

Ako između stranaka ne postoji arbitražni ugovor, pozvat će se tužena strana da se u roku od 15 dana od prijema poziva izjasni da li prihvata nadležnost Arbitraže. Ako tužena strana ne odgovori ili odbije da prihvati nadležnost, obavijestit će se tužilačka strana da se arbitraža ne može izvršiti.

Član 14.

Arbitražna vijeća i arbitri pojedinci paze po službenoj dužnosti na nadležnost Arbitraže. Stranke mogu osporiti nadležnost Arbitraže sve dok se ne upuste u raspravljanje o predmetu spora, pismenim podnescima (odgovorom na tužbu i drugim), a ako to ne učine pismenim podnescima mogu je osporiti na raspravi prije upuštanja u raspravljanje o predmetu spora.

Član 15.

U slučaju osporavanja nadležnosti o tome raspravlja prošireno vijeće koje sačinjavaju, pored članova arbitražnog vijeća, i predsjednik i zamjenik predsjednika Arbitraže. Ako se spor vodi pred arbitrom pojedincem, prošireno vijeće sačinjavaju arbitar pojedinac i predsjednik i zamjenik predsjednika Arbitraže. Prošireno vijeće iz prethodnog stava svojom odlukom utvrđuje nadležnost Arbitraže i dostavlja je arbitražnom vijeću, odnosno arbitru pojedincu.

Član 16.

Ako je prigovor nadležnosti istaknut u odgovoru na tužbu ili u kom drugom podnesku prije rasprave, rasprava o pitanju nadležnosti održat će se pred proširenim vijećem, u skladu sa članom 15. ovog pravilnika. Ako je prigovor nadležnosti istaknut na usmenoj raspravi, arbitražno vijeće provest će potrebna ispitivanja i po zaključenju rasprave iznijeti pitanje nadležnosti na nejavnu sjednicu proširenog vijeća. U slučaju iz stava 2. ovog člana arbitražno vijeće može istovremeno odlučiti da se pitanje nadležnosti arbitraže spoji sa predmetom spora. Ako je tako odlučeno, na prethodnoj nejavnoj sjednici proširenog arbitražnog vijeća, rješavat će se pitanje nadležnosti, i ako se Arbitraža oglasi nadležnom, arbitražno vijeće će u redovnom sastavu prijeći na odlučivanje o predmetu spora.

Član 17.

Postojanje arbitražnog ugovora o nadležnosti Arbitraže ne dira u pravo stranaka da se obrate nadležnom redovnom sudu za donošenje mjera obezbjeđenja. Ovakve zahtjeve, kao i mjere koje budu na osnovu njih donesene, zainteresirane stranke trebaju bez odlaganja da saopšte Arbitraži.

VI POKRETANJE ARBITRAŽNOG POSTUPKA

Član 18.

Arbitražni postupak se pokreće pismenom tužbom dostavljenoj Arbitraži, u pet primjeraka, koja treba da sadrži:

1. ime, zanimanje i stalno prebivalište, odnosno naziv, predmet poslovanja i sjedište obiju stranaka;
2. dokaz o postojanju arbitražnog ugovora na kojem se zasniva nadležnost Arbitraže, ako postoji;
3. predmet i vrijednost spora, činjenično stanje, tužbene zahtjeve, dokaze i sve dokumente koji se odnose na predmet spora, u originalu ili u prijepisu ovjerenom od strane stranke;
4. prijedlog za imenovanje arbitra.

Predsjednik Arbitraže može, radi olakšanja postupka, tražiti od tužioca da tužbu dostavi u prijevodu na jedan strani jezik.

Ako u sporu ima više tuženika, može se zahtijevati odgovarajući broj prijepisa tužbe i priloga.

Tužba sa prilogima se dostavlja tuženoj stranci na odgovor i istovremeno se naznačava u kolikom broju primjeraka treba da dostavi odgovor na tužbu i priloge.

Član 19.

Rok za dostavljanje odgovora na tužbu je, u pravilu, 30 dana od dana prijema tužbe.
Zavisno od predmeta spora, predsjednik Arbitraže može utvrditi i kraći rok od utvrđenog u stavu 1. ovog člana.
U svom odgovoru na tužbu tužena strana će se izjasniti o tužbenom zahtjevu i iznijeti svoja sredstva odbrane zajedno sa odgovarajućim dokumentima.
Jedan primjerak odgovora na tužbu dostavlja se tužiocu.

Član 20.

Tužena strana može, sve do zaključenja glavne rasprave podnijeti protivtužbu, ako zahtjev protivtužbe proističe iz istog pravnog odnosa.
Protivtužba se dostavlja drugoj strani, preko sekretara Arbitraže, na način i u rokovima utvrđenim u članu 19. stav 1. I 2. ovog pravilnika.

Član 21.

Ako su stranke pred Arbitražom podnijele jedna protiv druge više tužbi, koje proističu iz raznih pravnih odnosa, nastojat će se da se postupak spoji i da o njima odluči isto arbitražno vijeće, radi ekonomičnosti postupka.

Član 22.

Dostavljanje poziva i drugih pismena strankama u toku postupka vrši se putem pošte, preporučenim pismom uz povratnu potvrdu o prijemu.
Ako su stranke odredile punomoćnike, svi pozivi i pismena upućuju se na adresu punomoćnika.
Ako uredno pozvana tužena strana ne odgovori na tužbu ili poziv ili odbije da uzme učešće u arbitražnom postupku, arbitražni postupak će se nastaviti.

VII IZBOR ARBITRA POJEDINCA I OBRAZOVANJE ARBITRAŽNOG VIJEĆA

Član 23.

Arbitri se biraju sa liste arbitara koju utvrđuje predsjednik i potpredsjednici Komore BiH.
Utvrđuju se dvije odvojene liste arbitara i to:
- Listu arbitara za sporove u kojima obje strane imaju sjedište, odnosno prebivalište na teritoriji Bosne i Hercegovine,
- Listu arbitara za sporove u kojima barem jedna od stranaka ima sjedište, odnosno prebivalište na teritoriji druge države.
Prilikom utvrđivanja listi arbitara, potrebno je voditi računa da to budu visokostručne osobe koje posjeduju specijalizirana znanja iz određene oblasti prava i poslovnih odnosa.
Predsjednik i potpredsjednici Komore BiH mogu potvrditi listu arbitara i drugog međunarodnog arbitražnog suda kao svoju, odnosno arbitra pojedinca.

Član 24.

Strana u sporu može izabrati kao arbitra osobu koja se ne nalazi na listi arbitara, a ispunjava kriterije iz člana 23. stav 2. ovog pravilnika. Putne i druge troškove tog arbitra snosi strana koja ga je izabrala.
Arbitar iz prethodnog stava ima pravo na naknadu, u skladu sa tarifom troškova Arbitraže koju usvaja nadležni organ Komore BiH.

Član 25.

Spor može biti iznesen pred arbitra pojedinca ili pred arbitražno vijeće koje se sastoji od tri člana.
Ako se stranke nisu sporazumjele o broju arbitara, i ako se najkasnije u roku od 15 dana od dostavljanja tužbe drugoj strani nisu sporazumjele da se imenuje samo jedan arbitar, spor se iznosi pred arbitražno vijeće.

Član 26.

Ako su se stranke sporazumjele da spor rješava samo jedan arbitar, pismeno će saopštiti Arbitraži ime arbitra pojedinca sa liste arbitara kojem povjeravaju rješavanje spora.
Stranke svoje pravo imenovanja arbitra mogu prenijeti i na predsjednika Arbitraže.

Ako se stranke ne mogu složiti oko imenovanja arbitra i ako u roku od 15 dana od dana prijema poziva o imenovanju arbitra pojednica to ne učine, imenovanje će izvršiti predsjednik Arbitraže.

Član 27.

Ako se spor iznosi pred arbitražno vijeće tužilac imenuje svog arbitra prilikom podnošenja tužbe, a tuženik najkasnije u roku određenom za odgovor na tužbu.

Ako jedna ili obje stranke ne imenuju arbitre u rokovima iz stava 1. ovog člana ili ako imenovanje prepuste Arbitraži, arbitre imenuje predsjednik Arbitraže, o čemu se obavještavaju stranke i arbitri.

U roku od 30 dana od prijema obavještenja o svom imenovanju, arbitri stranaka biraju sa liste arbitara predsjednika arbitražnog vijeća. Ako ga oni u ovom roku ne imenuju ili prepuste imenovanje Arbitraži, predsjednika arbitražnog vijeća imenuje predsjednik Arbitraže.

Član 28.

Ako se u jednom sporu pojavljuju kao tužioci ili tuženi više stranaka, one će se prethodno sporazumjeti o izboru zajedničkog arbitra. Ako se ne mogu sporazumjeti u rokovima predviđenim ovim pravilnikom, arbitra će imenovati predsjednik Arbitraže.

U slučaju iz prethodnog stava predsjednik Arbitraže će imenovati sve članove arbitražnog vijeća i odlučiti koji od njih će biti predsjednik Vijeća.

Član 29.

Ako u vrijeme trajanja mandata arbitar bude spriječen u vršenju svojih funkcija, stranka koja ga je imenovala imenovat će drugog arbitra najkasnije u roku od 15 dana od prijema poziva Arbitraže da imenuje drugog arbitra.

Ako je arbitra koji je spriječen da vrši svoju funkciju imenovao predsjednik Arbitraže, na njegovo mjesto predsjednik Arbitraže imenovat će drugog arbitra.

Član 30.

Stranke mogu tražiti izuzeće arbitra ako smatraju da postoje okolnosti koje bi mogle dovesti u opravdanu sumnju njegovu nepristrasnost ili neovisnost, u skladu sa odredbama Zakona o parničnom postupku.

Stranka koja je sama imenovala arbitra može tražiti njegovo izuzeće samo ako je za okolnosti koje bi mogle dovesti u opravdanu sumnju njegovu nepristrasnost ili neovisnost saznala nakon njegovog imenovanja.

Član 31.

Stranka koja smatra da postoje okolnosti na osnovu kojih traži izuzeće arbitra dužna je to saopćiti Arbitraži u pismenom obliku u roku od 15 dana od prijema obavijesti o imenovanju arbitra, odnosno 15 dana od dana saznanja za postojanje tih okolnosti.

Odluku o izuzeću arbitra donose predsjednik i potpredsjednik Arbitraže.

Imenovanje novog arbitra vrši se u skladu sa članovima 26. - 30. ovog pravilnika, odnosno po istoj proceduri po kojoj je izabran zamijenjeni arbitar.

VIII ARBITRAŽNI POSTUPAK

Član 32.

Po primitku tužbe i odgovora na tužbu, predsjednik arbitražnog vijeća, odnosno arbitar pojedinac pristupa ispitivanju prikupljenih dokaza i poduzima sve potrebne mjere za dopunu dokaznog postupka.

Stranke mogu naknadnim podnescima dopunjavati svoje navode iz tužbe i odgovora na tužbu, kao i dokazni materijal. Nakon što su prikupljeni dokazi proučeni i po potrebi upotpunjeni, predsjednik arbitražnog vijeća, odnosno arbitar pojedinac zakazuje usmenu raspravu.

Član 33.

Ako arbitri utvrde da su pismeni podnesci i dokazi dovoljni za donošenje presude i bez usmene rasprave, i ako niti jedna od stranaka nije zahtijevala održavanje usmene rasprave, obavijestit će stranke da presuda može biti donesena na osnovu podnesenih pismenih dokaza.

Ako niti jedna od stranaka u roku od 15 dana od prijema obavijesti iz stava 1. ovog člana ne zahtjeva usmenu raspravu,

arbitri donose presudu bez rasprave, na osnovu podnesenih dokaza.
Stranke mogu sporazumno podnijeti prijedlog da se presuda donese bez održavanja usmene rasprave.

Član 34.

Svi rokovi utvrđeni ovim pravilnikom mogu se produžiti na zahtjev stranaka i iz opravdanih razloga.
Vijeće, odnosno arbitar pojedinac vodi računa da se postupak ne odugovlači.

Član 35.

Usmene rasprave održavaju se, u pravilu, u sjedištu Arbitraže.
Na prijedlog stranaka, arbitražnog vijeća ili arbitra pojedinca, predsjednik Arbitraže može odlučiti da se rasprava održi i u nekom drugom mjestu.
Presuda se donosi u sjedištu Arbitraže.

Član 36.

Rasprave nisu javne, osim ako se stranke nisu drugojačije sporazumjele.
Stranke prisustvuju raspravi lično ili preko ovlaštenog punomoćnika. Ako stranka u sporu ima punomoćnika, predsjednik arbitražnog vijeća, odnosno arbitar pojedinac, može odlučiti da na raspravi bude saslušana i ta stranka lično. Punomoćnik stranke može biti i inostrani državljanin ako stranka ima sjedište van Bosne i Hercegovine.
Na raspravi strankama mogu pomagati njihovi savjetnici.

Član 37.

Ako jedna ili obje stranke ne dođu na raspravu a arbitri, odnosno arbitar pojedinac utvrdi da su uredno pozvane i da nemaju opravdanih razloga za odsustvo, može se pristupiti raspravljanju spora.

Član 38.

Arbitri mogu odlučiti o izvođenju dokaza na prijedlog stranaka ili po vlastitoj inicijativi. Oni mogu narediti izvođenje dokaza u toku cijelog postupka.
Arbitri cijene dokaznu snagu izvedenih dokaza po slobodnom uvjerenju.
Stranke su dužne surađivati u izvođenju dokaza i izvršavati sve mjere koje se od njih u tom cilju zahtijevaju. Njihovo odbijanje ili propusti zapisnički se konstatiraju.

Član 39.

U cilju dopune dokaznog postupka, arbitri mogu pozvati svjedoke i imenovati vještake.
Arbitri mogu naložiti strankama da privedu svjedoke ali mogu i sami uputiti poziv svjedocima.
Saslušanje svjedoka i izvođenje dokaza vrši se, u pravilu, pred arbitražnim vijećem. Arbitražno vijeće može odlučiti, iz opravdanih razloga, da se ova saslušanja izvedu zapisnički pred predsjednikom arbitražnog vijeća.
Arbitri mogu zatražiti od redovnih sudova da izvedu pojedine dokaze koje sami ne mogu izvesti.

Član 40.

U toku postupka arbitražna vijeća i arbitar pojedinac mogu donositi rješenja o procesnim radnjama koje smatraju potrebnim, kao što su: polaganje predujma na ime troškova za vještake i svjedoke, obezbjeđenje dokaza, spajanje predmeta, kao i ostala rješenja o vođenju postupka.
Ako stranka koja je predložila poduzimanje pravnih radnji iz stava 1. ovog člana ne položi predujam, neće se pristupiti izvođenju dokaza.
Arbitražno vijeće i arbitar pojedinac mogu u toku postupka naložiti strankama da poduzmu određene radnje ili da se uzdrže od izvjesnih radnji koje se odnose na predmet spora.

Član 41.

Zapisnik se obavezno vodi o svim radnjama poduzetim u arbitražnom postupku.
Zapisnik vodi zapisničar kojeg odredi predsjednik arbitražnog vijeća, odnosno arbitar pojedinac.
U Zapisnik se unosi: naziv i sastav arbitražnog vijeća, odnosno arbitra pojedinca, mjesto gdje se obavlja radnja, dan i

sat kad se obavlja radnja, naznaka predmeta spora i imena nazočnih stranaka, odnosno trećih lica i njihovih punomoćnika i savjetnika.

Zapisnik, pored zapisničara i predsjednika vijeća, odnosno arbitra pojedinca, potpisuju i svi nazočni.

Član 42.

Postupak pred Arbitražom vodi se u skladu sa odredbama ovog pravilnika.

Ako u njemu nema potrebnih odredaba i stranke nisu nešto drugo ugovorile, primjenjuju se odredbe zakona o parničnom postupku za koji arbitar, odnosno arbitri ocijene da je najprihvatljiviji u datom slučaju.

Član 43.

Stranke mogu ugovoriti da se na postupak pred Arbitražom primjenjuju Pravila o arbitraži komisije Ujedinjenih nacija za međunarodno trgovačko pravo (UNCITRAL).

IX DONOŠENJE ODLUKE

Član 44.

U toku arbitražnog postupka odlučuje se rješenjem i presudom.

Rješenje se donosi o poduzimanju pravnih radnji i u toku arbitražnog postupka, a po zaključenju arbitražnog postupka, arbitražno vijeće, odnosno arbitar pojedinac donosi presudu.

Pri donošenju presude primjenjuje se pravo koje su stranke odredile kao materijalno pravo koje će se primjeniti na njihov ugovorni odnos.

Ako stranke nisu odredile koje će se materijalno pravo primijeniti, arbitražno vijeće, odnosno arbitar pojedinac primijenit će ono pravo na koje upućuju kolizione norme čiju primjenu arbitražno vijeće, odnosno arbitar pojedinac smatraju najprikladnijom u tom slučaju.

Arbitri mogu donijeti presudu držeći se isključivo načela pravičnosti (ex aequo et bono) samo ako su ih stranke izričito na to ovlastile.

Član 45.

Bez obzira na materijalno pravo koje se primjenjuje, arbitražno vijeće odnosno arbitar pojedinac su dužni donijeti presudu u skladu sa odredbama ugovora i dužni su uzeti u obzir međunarodne, odnosno trgovinske običaje BiH koji se mogu primijeniti na taj posao.

Član 46.

Presuda mora biti donesena najkasnije u roku od 15 dana od dana održavanja posljednje usmene rasprave, odnosno održavanja nejavne sjednice arbitražnog vijeća.

Član 47.

Arbitražno vijeće svoju presudu donosi većinom glasova. Ako se ne može postići većina, primjenjuju se odredbe zakona o parničnom postupku primjenjuju se odredbe zakona o parničnom postupku za koji arbitri ocijene da je najprihvatljiviji u datom slučaju.

Član 48.

Presuda se sačinjava u pismenoj formi i treba da sadrži datum i mjesto donošenja, imena arbitara, odnosno arbitra pojedinca, imena, odnosno nazive stranaka, predmet spora, izreku i rok u kome se presuda mora izvršiti, i obrazloženje. Dužinu ovog roka arbitražno vijeće utvrđuje zavisno od okolnostima slučaja.

U presudi se utvrđuje i pitanje troškova postupka kao i koja će ih stranka i u kojoj mjeri snositi.

Presuda mora biti činjenično i pravno obrazložena.

Presuda se može objaviti samo uz pristanak stranaka.

Član 49.

Predsjednik Arbitraže ovlašten je da presudu prije potpisivanja razmotri i može ukazati arbitražnom vijeću, odnosno arbitru pojednicu na potrebu da se u presudi izvrše određene izmjene u pogledu njene forme.

Član 50.

Arbitražna presuda je konačna i protiv nje se ne može žaliti. Ona ima snagu pravnosnažne presude redovnog suda. Prihvatanjem nadležnosti Arbitraže stranke su prihvatile i obavezu izvršenja presude. Stranke mogu, u roku od 15 dana od prijema odluke, zatražiti od arbitražnog vijeća, odnosno arbitra pojedinca da ispravi u odluci moguće računske, tipografske ili druge greške u pisanju ili neke druge slične greške. U ovom roku arbitražno vijeće, odnosno arbitar pojedinac može, na svoju inicijativu, vršiti ispravke ovih grešaka. Ispravke se vrše u pismenom obliku.

Član 51.

Izvornik presude i sve prijepise potpisuju svi članovi arbitražnog vijeća, odnosno arbitar pojedinac. Presuda je važeća i ako neki od arbitara uskrati svoj potpis, ako je odluku potpisala većina članova arbitražnog vijeća i na odluci se konstatira uskraćivanje potpisa.

Član 52.

Strankama se dostavljaju prijepisi presude koje potpisuju članovi arbitražnog vijeća, odnosno arbitar pojedinac. Na presudu se stavlja potvrda o njenoj izvršnosti. Strankama se mogu izdati, na njihov zahtjev, naknadni prijepisi presude, ali se takvi prijepisi ne mogu izdavati trećim licima.

Član 53.

Stranke imaju pravo, u toku cijelog postupka, riješiti spor poravnanjem. Arbitražno vijeće, odnosno arbitar pojedinac, može donijeti odluku o okončanju postupka ili, ako to obje stranke zatraže, a arbitražno vijeće, odnosno aritar pojedinac to prihvati, donijeti presudu na osnovu poravnanja. Poravnanje se unosi u zapisnik koji potpisuju, pored arbitra i stranke, i konstatira se u vidu presude, bez obrazloženja. Poravnanje je zaključeno kad stranke poslije pročitanoog zapisnika o poravnanju potpišu zapisnik. Zaključeno poravnanje ima snagu presude Arbitraže, u skladu sa odredbama ovog pravilnika.

X TROŠKOVI ARBITRAŽE

Član 54.

Tarifu troškova Arbitraže utvrđuje nadležni organ Komore BiH. Prilikom podnošenja tužbe, odnosno protivtužbe, tužilačka strana dužna je položiti Arbitraži na ime troškova iznos u granicama utvrđenim tarifom. Prilikom određivanja troškova, naznačuje se broj računa i rok u kojem se moraju uplatiti utvrđeni troškovi. Ako se u toku postupka pokaže da prvobitno određeni iznos nije dovoljan, predsjednik arbitraže donijet će rješenje o naknadnim iznosima, u granicama tarife, koji treba da budu položeni. Ako tužilac, odnosno protivtužilac u roku od 15 dana po prijemu poziva ne uplati troškove, smatrat će se da je tužba, odnosno protivtužba povučena.

Član 55.

Za pokriće izdataka koji su nastali povodom prijedloga neke od stranaka, u vezi s vršenjem pojedinih procesnih radnji, odgovarajući iznos polaže unaprijed stranka povodom čijeg prijedloga će izdaci nastati. Iznos koji treba položiti određuje rješenjem arbitražno vijeće, odnosno arbitar pojedinac. Za pokriće izdataka prouzrokovanih procesnim radnjama koje je naredilo arbitražno vijeće, odnosno arbitar pojedinac po svojoj inicijativi, rješenjem vijeća, odnosno arbitra pojedinca, određuje se koja će stranka položiti potreban iznos.

Član 56.

Ako arbitražno vijeće, odnosno arbitar pojedinac, održi ročište van stalnog sjedišta Arbitraže, predsjednik Arbitraže određuje naknadni iznos iz kojeg će se pokriti troškovi održavanja ročišta.

Ako se ročište van stalnog sjedišta Arbitraže održi na prijedlog jedne od stranaka, naknadni iznos polaže stranka koja je prijedlog dala. Ako se ročište održi po zajedničkom sporazumu stranaka, svaka strana polaže polovinu naknadnog iznosa.

Član 57.

Nagrade predsjednika i zamjenika predsjednika Arbitraže određuje nadležni organ Komore BiH.

Član 58.

Nagrade arbitara, troškovi sekretara, zapisničara i drugi administrativno-tehnički troškovi, kao i njihovi putni troškovi i druge naknade utvrđuju se tarifom iz člana 54. stav 1. ovog pravilnika.

XI PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 59.

Stupanjem na snagu ovog pravilnika prestaje važnost Pravilnika o organizaciji i postupku pred Arbitražnim sudom Privredne komore Bosne i Hercegovine od 17.06.1998. godine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj:18/98). Ovaj pravilnik stupa na snagu u roku od osam dana od dana objavljivanja u službenom glasilu Bosne i Hercegovine.

Broj: VTK-542-3/03 PREDsjednik UPRAVNOG ODBORA
Sarajevo, 17.06.2003. god. Tomislav Grizelj